

SKULPTURELLE RUM

CLAUS ØRNTOFT

Forside billede: Stenbrud i Sverige,
hvor Claus Ørntoft er i gang med at kløve granitten
til ”Lille Tektonisk Plads”

”Jeg lægger meget vægt på at tænke i helhed,
-på at tonesætte i en helhed;
hvor rum og skulptur og arkitektur
bliver integrerede størrelser i hinanden”.

Claus Ørntoft

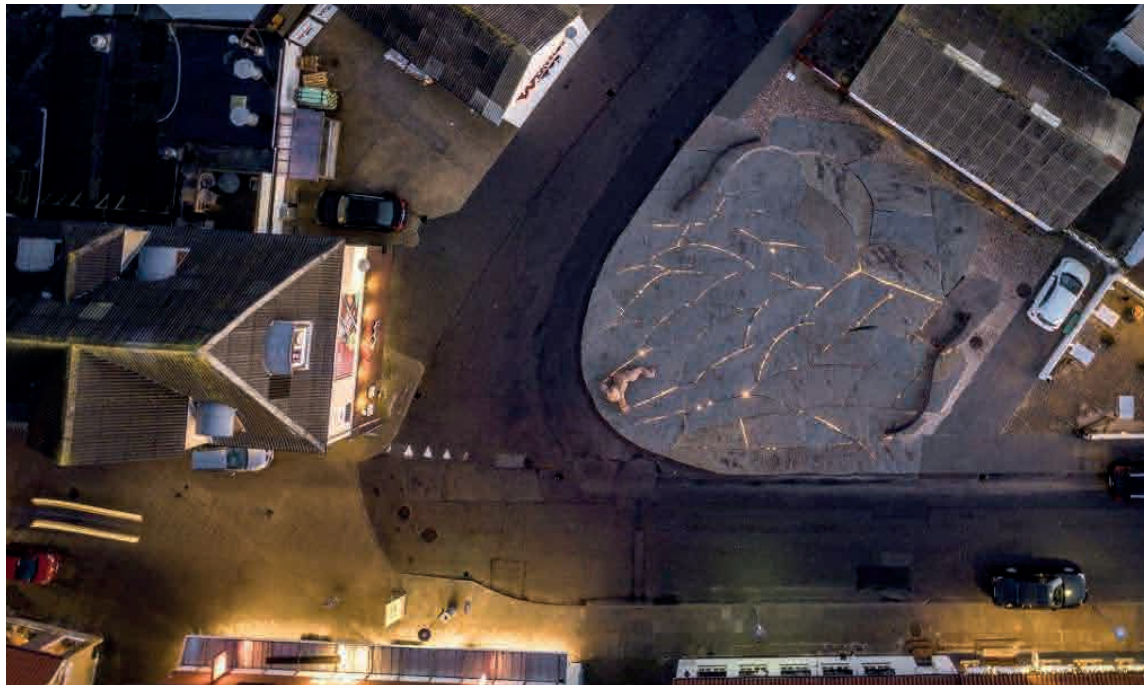

Foto: Pelle Pixel side 1, 4. Eigil Kirkegaard side 5, Jakub Ivancik side 6-7, 8, 9, 44-45. Claus Ørntoft side 11, 12, 13, 14, 21, 23, 25, 26-27, 28, 29, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 40-41. Jens Kirkeby side 14, 16 øverst, 17, 18-19. Claus Bonnerup side 16 nederst. Anna Wirsching side 31. Marit Benthe Norheim side 15, 30, 43. Arne Poulsen side 42.
Grafisk design og opsætning: Malene Pedersen

Lille Tektonisk Plads

2016, HIRTSHALS

Pladsen er i princippet en hel granitplade, kløvet ud i 44 stykker.
Skulpturen er hugget i rød granit og bænkene er presset i
bølgebevægelser af hele egeplanker.

Efter mørkets frembrud flyder granitpladerne på lys,
mens røg siver op mellem sprækkerne.

”Hans budskaber går ind uden brug af kulturel viagra. De står selv. Majestætisk og mejslet ind i erindringen ved første øjekast. Hans kunst kan selv, men lader sig tillige integrere i arkitektoniske helheder, hvis den bliver indbudt.

Han dyrker hovedsagelig dyr i sine skulpturer. Monumentale fabel-dyr, skæve dyr, og dyr i skulpturlandskab, men dyr der tit åbenbarer menneskelige egenskaber. Ofte besidder de hypnotisk tiltrækning med kompositioner, der er overbevisende med mytisk, mystisk og fysisk urkraft, som har rod i det nordiske lag.”

*Lars Ole Knippel, anmelder Jyllandsposten.
Uddrag fra den 24. oktober 2012*

VIRKNING

2007, VED EGEDAL KIRKE, FREDENSBORG KOMMUNE

”Det er et stort kraftfuldt dyr, der sammenkrummet er landet på Græsset i en skråning i en park. Det skaber rytmiske bølgebevægelser i græsset og giver parken en ny profil.”

Else Marie Bukdahl

Tre Løver og Ni Hjerter

2012 MARSELISBORG SLOTSPARK, AARHUS

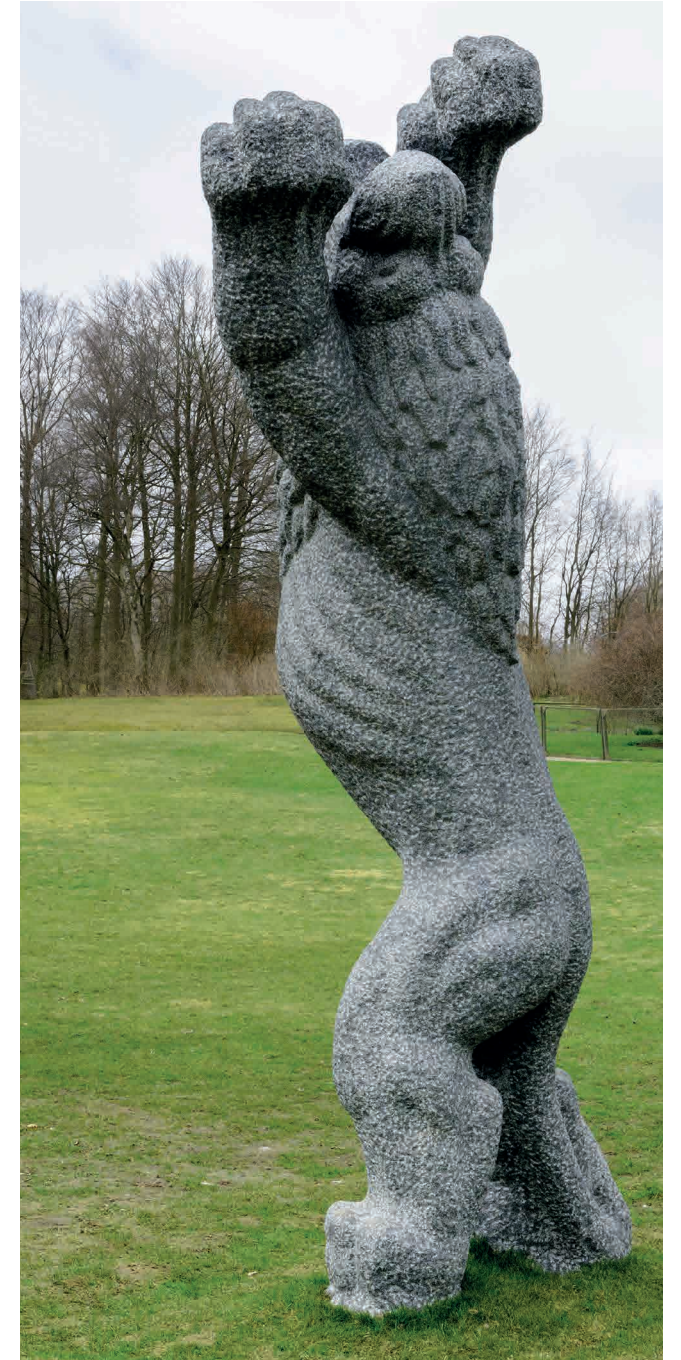

”Det er stor kunst når man ved hvordan man skal placere sig. Haven bliver en bedre have, slottet bliver et bedre slot. Claus’s løver er på vej i skoven, og på trods af deres fart og insisteren, så er de fanget i materialet, som om de i springet ud af naturen er blevet frosset i en tusind-dels sekund. På trods af deres amorfe, udefinerbare race så er de nærværen-de, i deres rene kontakt til jordfladen, på trods af deres overnaturlighed bliver de til en del af hverdagen.

De er en del af os, nede på jorden, blandt gæsterne i haven. Og stadigvæk dette kispus – de pludselige forsteninger af fysiske skikkelser føles virkelige men aldrig er de det helt. Der er en mystisk og abstrakt naturlighed over Claus’s dyr, og det er jo en af de største kvaliteter i kunsten – at den rokker ved virkeligheden og stiller os nye spørgsmål og giver os overraskende svar.”

*Lars Juel Thiis, arkitekt
og forhenv. formand for Statens Kunstfond*

”Kunstneren respekterer som regel stenblokkens lukkede form, men er nu også begyndt at lade sine figurer vride sig ud af den, netop som udtryk for en stærkere kontakt mellem figur og rum.

Claus’ arbejde med rummet begrænser sig nemlig ikke til den fritstående skulptur. Han har en stærk følelse for figurernes samspil med rummet, og har altid deres placering i miljøet med, når han udtænker sine projekter. Hans figurer - én eller flere giver således retning eller spænding til et givent rum.”

Nils Ohrt, Kunsthistoriker

Ulvetid

2008, NR. UTTRUP KASERNE, AALBORG

"Ulvene" giver dette sted en ny identitet og forener det med en voldsom bevægelse og en dynamisk struktur. De fire "Ulve" har ulvens omrids, men udtrykker først og fremmest bevægelsesmønstre, der er så voldsomme, at de – som kunstneren selv har udtrykt det – synes at befinde sig "på grænsen af tyngdekraften" og derfor afdækker, at der er forløb i naturen, der er så uforudsigelige og fulde af dynamik, at de sprænger vor normaliserede forstillingsverden.

De springende ulve, der på en meget intens og udtryksmættet måde anskueliggør essensen af en hurtig og smidig bevægelsesrytme, viser, at det er lykkedes Claus Ørntoft - gennem sit materiale-mættede formsprog - at få fat i nuancer og mere omfattende perspektiver i vor virkelighed, som hverken ordet eller de digitale medier på samme måde kan formidle og i visse tilfælde slet ikke kan udtrykke. For "Ulvene", symboliserer ikke smidighed og hurtighed, de er det. De viser os – anskueligt og enkelt – at der er voldsomme kræfter i naturen, som vi i vore evige forsøg på at beherske verden – ikke kan dominere, men som samtidig har deres egen særlige fascinationskraft. Det er det, der hentydes til i Vølvens spådom, når der står «Bånd rives over og ulven løber» - netop den sentens, som Claus Ørntoft selv har brugt som det overordnede tema for dette værk. "

Dr. phil Else Marie Bukdahl, forhenv. rektor for Det Kongelige Danske Kunstakademi

Dyr, mennesker og væsner nærmest trænger sig ud af stenene med på én gang voldsomme og indestængte bevægelser i Ørntofts skulpturer, der forekommer at være symboler på mytisk urkraft og fysisk styrke, tæmmet til bristepunktet af stram form.

De større og mere komplekse skulpturer er oftest i asymmetrisk balance, og karakteristisk for disse arbejder er, at de på trods og i kraft af den voldsomme bevægelse hviler i sig selv.

De offentlige rum, Ørntofts skulpturer eksisterer i, opleves som arkitektonisk og socialt attraktive opholdssteder, idet værkerne inddrager rummene og har virkning uanset størrelse.

Birgit Jenvold, Kunsthistoriker

Klippedyr

1996, AABENRAA GL. RÅDHUS

Skulptur og trappe er udført i samme granit

Drømmeren

2007, BYSTRANDA, KRISTIANSAND, NORGE

ARBEJDSNOTATER:

Et væsen
Ikke dyr, ikke menneske

Som et skib vil det ligge i bølgerne.

Et drømmende væsen, underbevidst
Liggende på siden, i en bue opad
Ansigtet ud mod horisonten

Ikke ekspressiv, ikke introvert
Dyp tone i kraft af sin størrelse

- Refleksion, stor rolig klump, holder fast,
stort volume - øjet hviler.
En monolit, som en klippe, 6m lang

”Drømmeren” vil bebo stedet, som en slags
vogter, - ”stedets ånd”, Genius Loci

Skulpturen får to tilstande:

- Om sommeren vil man kunne svømme ud til
”Drømmeren”. Den kan kravles på, og hop-
pes fra. Den vil have et socialt moment. - Om
vinteren vil den ligge ensomt og fortælle en
anden historie.

Den rødlige granit giver en varm tone, i kon-
trast til havet, stranden og sneen om vinteren.

Skulpturen skal kunne opleves fra molerne,
indefra stranden og i vandet.
Den er omdrejningspunktet i det arkitek-
toniske rum, som er skabt med molerne og
stranden.

”Drømmeren” placeres aksefast i forhold til
molerne, så den strammer helheden op.
Størrelsen, proportionerne i forhold til rum-
met er derfor vigtige.

Den står på ca. 2,5m lange pæle under vand.
Usynlig sokkel

Hvirvel

2007, BRATSBERG BRYGGE, PORSGRUNN, NORGE

DE FIRE ÅRSTIDER

Skulpturen vendes ved sommer -og vintersolhverv samt forår -og efterårsjævn døgn

”Det er et stort held for et samfund, at der er mennesker, som er parat til at sætte sig selv på spil til fordel for skabelsen af noget, vi ikke vidste, var muligt – men som - når det er der - er svært at forestille sig at være foruden. Og som kan stå så tæt på evig tid som man kan komme.”

Elsebeth Gerner Nielsen, Rektor for Kolding Designskole

Indadvendt stranding I

2002, KAPELLØYA, NY HELLESUND, NORGE

ARBEJDSNOTATER

Dynamisk stilstand

Spændt stilstand

Spændt ud mellem to punkter

Ligger den i strandkanten

Uforløst mellem liv og død

Kaosmagterne og kosmos

Det underbevidste og bevidste

Handling/ikke handling

Punktet før springet

eller muligheden for tilbagetrækning

Kompositionen i skulpturen er kontrapunktisk,

alle kulminationer modsvarer hinanden

Skulpturen er bygget op over diagonaler

Som en bølge

Dyret i havgabet

Overgivent

Abildgaards' ”Den sårede filoktet”

Overgangen mellem vand og land

Brydningen i havstokken

Låst fast. Fanget mellem to tilstande

Muligheden for at komme ind;

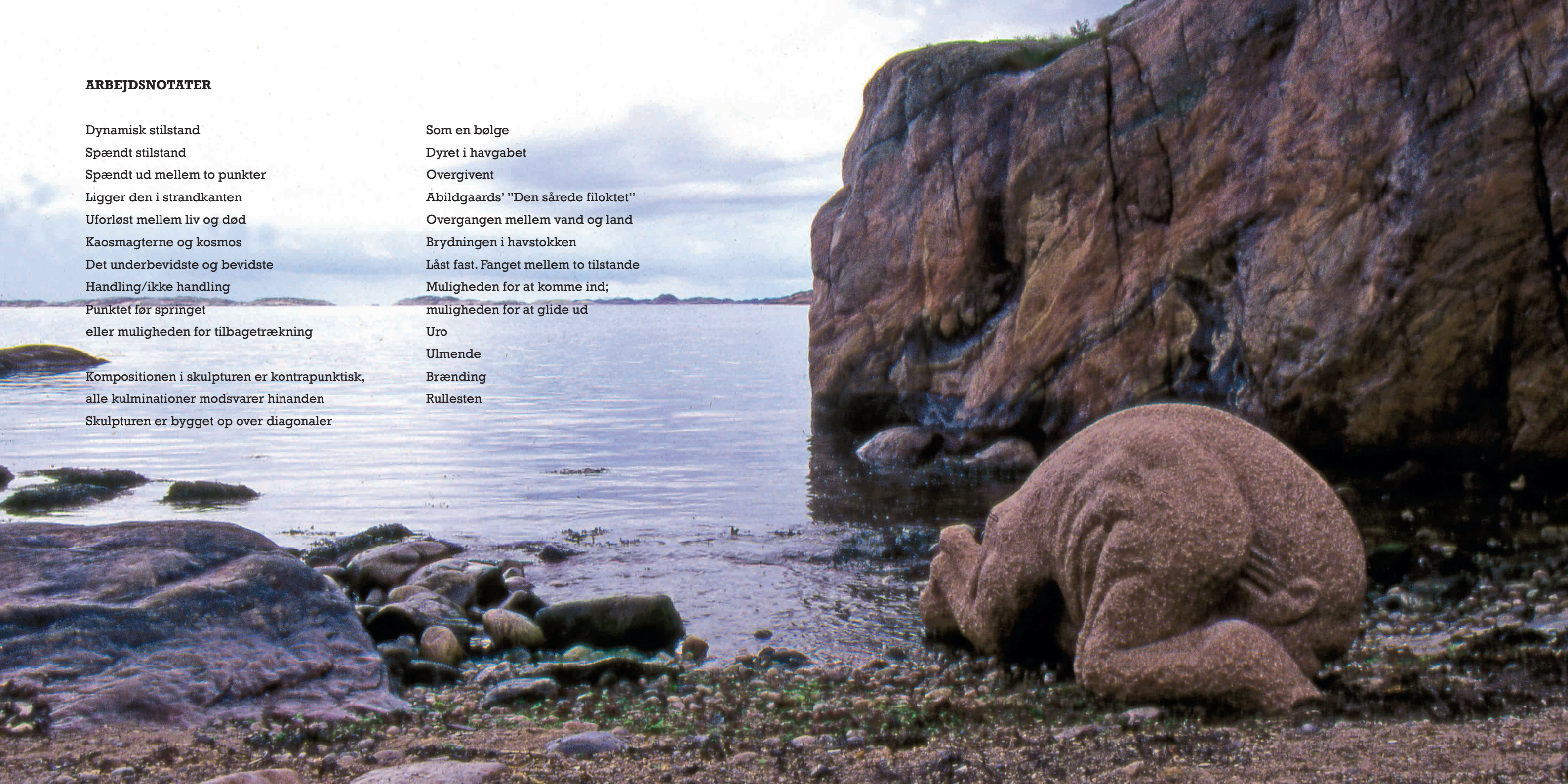
muligheden for at glide ud

Uro

Ulmende

Brænding

Rullesten

Soltorvet Lendum

IGANGVÆRENDE PROJEKT UNDER OPFØRELSE

Jeg har haft et ønske om at lave et torv i en lille by, som i udgangspunktet ”bare er et T-kryds”, for at se hvad der kunne ske – om man kunne påvirke byen i en positiv retning, give den et samlingssted, karakter – måske et andet selvværd. T-krydset i Lendum midte er blevet til et torv med soluret som et samlende princip.

Urviser og lamper skal laves i sandstøbt aluminium, og jeg skal lave en skulpturel bænk, som vi er i processen med at ansøge om finansiering til.

PLADSEN MED PRØVEOPSTILLING I KRYDSFINER
I 1:1 AF URVISER, LAMPER OG BÆNK

CLAUS ØRNTOFT

Claus Ørntoft er født i 1959 i Silkeborg. Uddannet på Kunsthåndværkerskolen i Kolding 1978-79 og Det Fynske Kunstakademi 1983-87. Med i uddannelsesforløbet er et år i lære hos en billedhugger på Island.

Ørntoft arbejder hovedsagligst i det offentlige rum, med granit som foretrukket materiale. Han har udført værker både til Norge, Island, og Grønland og har i Danmark udført opgaver både for Ny Carlsbergfondet og for Statens Kunstfond, samt for kommuner landet over.

Han har modtaget flere legater og udmærkelser, blandt andet Akadamiraadets prisopgave for "udsmykning i kirke" i 1986, Billedhugger Gerhard Hennings Legat, Niels Matthiasens Mindelegat, De Bielkeske Legater, Odense Kommunes Prisbelønning, Ebba Celinders Legat, Silkeborg Kunstnerlegat, Statens Kunstfonds arbejdslegat, Kaj K. Nørkjærs Mindelegat, og er Ridder af Dannebrogordenen.

Han er medlem af, Kunstnersamfundet, og Kunstnersammenslutningerne Corner og Vrå-udstillingen.

Han har blandt andet undervist på; Cal Arts: California State Summer School for the Arts, Los Angeles, USA, Aalborg Universitet, Billedskolen i København.

Han holder løbende foredrag om sit arbejde.

claus@orntoft.dk

98 97 51 55 - 30 70 51 46

WWW.ØRNTOFT.DK

"Kan man tale om "kunstmedicin"? Ja – som et vigtigt supplement til den øvrige medicinske indsats, der kendes fra sygehuse og øvrige sundhedssektor. Kunst-vitaminer om man vil! Der er en stigende samfundsmæssig og sundhedsfaglig interesse for, hvordan de apparatfejls-orienterede behandlingstilbud i sundhedsvæsenet kan suppleres for at yde en bedre samlet indsats for det "hele menneske". Claus Ørntoft bidrager med sin uafviselige og kraftfulde kunst til den indre opbygning og heling. Et kraftfuldt vitaminstilskud til sundheden i det hele menneske".

Per Thorgaard, Overlæge, Aalborg Universitetshospital, Kvalitet og Sammenhæng.

Modtager af Danish Music Awards 2015, for Musik i ambulancer.

”Når man møder Claus Ørntoft’s skulpturer i skolegårde, på offentlige pladser, ude i naturen eller tæt ved kirkerne bliver man hver gang overrasket over, i hvilken grad de giver det rum, som de er placeret i, en ny identitet og en iøjnefaldende profil. De inspirerer os til at skabe nye sammenhænge i vort liv, samtidig med at de etablerer en ny ramme om vort hverdagsliv og stimulerer vor skabende aktivitet.

Claus Ørntoft har på en selvstændig måde bearbejdet inspirationen fra den romanske kunst og gjort den til en levende og aktuel virkelighed. I hans kunst bliver tradition og nybrud altid smeltet sammen til en ny og overraskende helhed, der på forskellig måde giver beskueren uventede og inspirerende oplevelser.

Mødet med hans skulpturer næsten ætser sig ind i vor fantasi og bliver ved med at berige vort sind, skabe nye udfordringer til os og stille nye spørgsmål.”

*Dr. phil Else Marie Bukdahl,
forhenv. rektor for Det Kongelige Danske Kunstakademi*